

LỜI KINH CHIỀU

Xuân Tường

1. Bóng chiều mờ tan dưới núi, màn đêm đã
2. Có lần hồn con tiến bước, vào nơi Thánh

tối, thời gian đã trôi. Hết rồi, còn đâu bóng
Đức mà như rỗng không. Có lần, quỳ bên Thánh

cũ lòng nghe tiếc nuối xót xa. Chúa chờ hồn con bước
Giá mà sao vẫn thấy rất xa. Thế rồi hồn con bối

tối, bàn tay chơi với ngược cao. Ôi thân tro bụi này thảng
rối chìm trong bóng tối ưu tư. Nhưng hư vô càng đẩy Chúa

ngày dành cho Chúa thôi. Xin yêu thương thật nhiều dẫu
càng nhìn con rất sâu.

ràng lòng như lá khô Con giang tay nguyện cầu, dẫu rằng lời kinh chưa

thấu. Ghi trong tim lời thề, dẫu rằng còn trong bến mê

Con bơ vơ tìm về, giữa dòng đời như cuốn trôi.